

то на днешния святитъ день, ти си честитъ да са радвашъ съ двѣ добрини: първо, че твоятъ спасителъ слѣдъ толкозъ мѣки, както развърза грѣховнитѣ врьски, се тѣй и твоятъ милостивий царъ развърза езика ти, що бѣ свързанъ яко толкозъ години отъ злобния гърцкый патрикъ; а днесъ свободно славишь спасителя си по български езикъ, и радвашъ са на своя духовецъ пастирь. Днесъ огрѣва за тебе свѣтло слънце, и ти, народе, излазяшь на бѣлъ свѣтъ, имашъ видѣлина, ако само искашь да ти е видѣло. Скоро, скоро ти ще да видишь твои Владици, които ще та благославятъ и ще та поучаватъ по матерния ти езикъ, като та управятъ въ спасителния пѣтъ. Радвайте са, думамъ, сички стари и млади, богати и сиромаси, праведни и грѣшни, защото небесний царъ Ис. Х. ни подари животъ вѣчний, а наший царъ на земята СУЛТАНЪ АБДУЛЪ АЗИСЪ ни подари добрини, съ които ще добрува милия нашъ български народъ.

Нека да не заборяваме, драги слушатели, какво нашата радостъ днесъ трѣбва да бѣде свята, да са не заборяваме, владени у щяностго и други безпѣтни работи, що е умразно на Бога и може да помрачи истинската ни радостъ; радостъта не стои въ прѣядание, прѣпивание и само въ лудешки игри, а тѣмко въ духовното развеселяване, братска сговорна любовь, съ сладки приказки за общето наше добро; да си приказваме, думамъ, върху онова, що е добро и полезно за нашата бждѣщностъ, за училището и за отхраната на милитѣ си дѣдица, на които е потрѣбно книжно учение, за да бждѣтъ до